

APK voor huwelijkse voorwaarden

Juridische zaken

RUBRIEK

Stel: Jan en Marijke zijn 20 jaar geleden met elkaar getrouwd. Omdat de familie van Marijke nogal vermogend is, hebben de ouders van Marijke tegen haar gezegd dat zij wel huwelijkse voorwaarden moest maken. Brave dochter als zij is, heeft zij dit met Jan besproken, die alles allang goed vond. Jan en Marijke zijn naar de notaris getogen, die een notariële akte heeft opgemaakt en met hen heeft besproken wat daarin stond. Onder andere heeft de notaris, naast een uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen, een periodiek verrekenbeding opgenomen, ook wel bekend als Amsterdams verrekenbeding. Zo'n beding houdt in dat echtgenoten jaarlijks met elkaar moeten delen wat er van het gezamenlijke inkomen niet is besteed aan huishoudkosten. In het geval van Jan en Marijke vond de notaris dit redelijk, omdat Marijke op het moment van aangaan van het huwelijk nog geen eigen inkomsten had. Als er geen periodiek verrekenbeding was opgenomen, was er sprake geweest van een zogenaamde koude uitsluiting en had Marijke geen vermogen kunnen opbouwen.

Myrna van Wijk

Nadat Jan en Marijke getrouwd waren, heeft Marijke een parttime baan gevonden met een bescheiden salaris. Zij hebben samen een huis gekocht, dat op beider naam is gezet. De hypotheekschuld is ook op beider naam aangegaan en Marijke heeft een aanzienlijk bedrag ingebracht dat zij heeft geërfd van haar oma. Jan is een onderneming begonnen. Eerst in de vorm van een eenmanszaak, maar toen de zaken beter en beter gingen heeft Jan zijn bedrijf in een BV ingebracht. Uit de eenmanszaak namen Jan en Marijke maandelijks een bedrag op voor de kosten van de huishouding. De rest van de winst uit onderneming werd gespaard op de zakelijke spaarrekening, die ook in de BV is ingebracht. In de BV krijgt Jan een salaris uitbetaald, omdat Jan in dienst is van de BV als directeur en enig aandeelhouder (dga). De zaken gaan nog altijd goed, maar de winsten blijven in de BV en worden toegevoegd aan het eigen vermogen van de BV. Jan laat zich geen dividend uitkeren. Als enig aandeelhouder kan hij dat alleen besluiten.

Jan en Marijke hebben niet jaarlijks verrekend. Dat is niet vreemd, want bijna niemand gaat jaarlijks bij elkaar zitten met het huishoudboekje om te verrekenen en veel mensen weten niet (meer) precies wat er in hun huwelijkse voorwaarden staat. Bovendien is er tijdens een huwelijk meestal geen aanleiding elkaar niet te vertrouwen of van elkaar geld te vorderen. Zo leven Jan en Marijke ogenschijnlijk gelukkig door, totdat op een kwade dag Marijke aan Jan laat weten dat zij geen heil meer ziet in het huwelijk: ze wil scheiden. Beiden schakelen een advocaat in en Marijke start de echtscheidingsprocedure. In deze procedure stelt haar advocaat dat al het vermogen moet worden verdeeld. Ook stelt de advocaat van Marijke dat zij haar in het huis ingebrachte vermogen moet terugkrijgen, met rendement. De advocaat vindt dat Marijke naast haar eigen geld ook een groter deel van de overwaarde van het huis moet krijgen dan Jan.

De advocaat van Marijke heeft met haar eerste stelling een punt: in artikel 141 lid 3 van Boek 1 Burgerlijk Wetboek staat dat als niet verrekend is tussen echtgenoten er van uit moet worden gegaan dat al het vermogen dat bij het einde van het huwelijk aanwezig is, is ontstaan uit inkomen dat niet aan het huishouden is uitgegeven en dus verrekend had moeten worden. De andere echtgenoot kan bewijs van het tegendeel leveren, maar dat is na zoveel jaren huwelijk meestal erg moeilijk.

De rechter zal voor de beoordeling van wat er nog verrekend moet worden natuurlijk kijken naar wat er precies in de huwelijkse voorwaarden is afgesproken. Maar ook moet de rechter rekening houden met wat de echtgenoten bedoeld hebben af te spreken. Dit heet het Haviltex-criterium, vernoemd naar een zaak, waarin de Hoge Raad voor het eerst uitdrukkelijk oordeelde dat de bedoeling van partijen ook van belang was voor het bepalen van de rechten en verplichtingen die uit een overeenkomst voortvloeien.

Voor de rechter zal ook van belang zijn onder welk belastingstelsel de huwelijkse voorwaarden zijn aangegaan. Voor Jan en Marijke geldt bijvoorbeeld dat zij hun huwelijkse voorwaarden zijn aangegaan onder het belastingregime van de Wet IB 1964. De omschrijving van wat onder die wetgeving onder inkomen werd verstaan in combinatie met het inkomensbegrip in de huwelijkse voorwaarden, kunnen tot de conclusie leiden dat ook opgepotte ondernemingswinsten (in het geval van Jan is er geen dividend uitgekeerd maar wel winst gemaakt, dus daar is sprake van) hadden moeten worden verrekend. Jan zal moeten aantonen dat dit niet de bedoeling is geweest, als de huwelijkse voorwaarden niet duidelijk zijn. Dat kan bijvoorbeeld door een verklaring van de notaris die ooit de huwelijkse voorwaarden heeft opgesteld, maar kan die na 20 jaar nog weten wat Jan en Marijke toen wilden afspreken? Bovendien had Jan zijn BV toen nog niet.

De tweede stelling van de advocaat van Marijke is vooralsnog niet conform het wettelijke stelsel. Op dit moment is nog altijd de regel dat de inbreng nominaal, dus voor het bedrag

vervolg op pagina 9

van de inbreng zonder rendement, aan de betreffende echtgenoot toekomt. Inmiddels is de Wet aanpassing wettelijke gemeenschap van goederen door de Eerste Kamer, wat betekent dat er meer ruimte komt voor een vergoeding van rendement als een echtgenoot eigen vermogen heeft ingebracht in gemeenschappelijk vermogen, zoals in het voorbeeld de eigen woning van Jan en Marijke.

Moraal van dit verhaal is dat het de moeite loont om af en toe uw huwelijkse voorwaarden tegen het licht te houden om te bekijken of ze nog voldoen aan de situatie van dat moment.

Zowel uw eigen situatie als de stand van de wetgeving. Al was het maar omdat u dan zelf weer weet wat u ook weer heeft geregeld en wat de consequenties daarvan zijn. ☒

mr. M.M. (Myrna) van Wijk
advocaat
RWV advocaten

Haven in zicht in Katwijk

Een zeejachthaven in Katwijk is haalbaar binnen de gestelde kaders en randvoorwaarden. Het College van Burgemeester en Wethouders heeft Baai gekozen als voorkeursvariant omdat deze haven meer mogelijkheden biedt. Gelegen ten noorden van de uitwatering en voor de Coepelduynen is Baai voor inwoners van Katwijk én toeristen een nieuwe gezellige plek waar het 's zomers en 's winters goed toeven is. Niet alleen voor de zeezeilers, badgasten, families met kinderen maar ook voor de natuurliefhebbers.

In de derde fase van de haalbaarheidsstudie zijn de sociale, economische, toeristische, ecologische, infrastructurele en ruimtelijke effecten van een zeejachthaven inzichtelijk gemaakt. De raad heeft vorig jaar 3 varianten gekozen die verder beoordeeld zijn aan de hand van bovengenoemde effecten: Schakel, Baai en de combinatie van Savoy en Marina. Omdat onder andere een budgetneutrale exploitatie van Schakel onmogelijk bleek, is deze variant al snel afgefallen. Zowel Baai als Savoy Marina zijn haalbaar en scoren vrijwel gelijk. In beide varianten is een achterlandverbinding naar het West Hollandse plessengebied en Groene Hart mogelijk. Volgens een onderzoek van de Kamer van Koophandel een pluspunt. "Uiteindelijk geeft het College voorkeur aan Baai omdat met deze variant meer wensen, kansen en mogelijkheden te realiseren zijn", aldus wethouder Thijs Udo.

Rust en ruimte

Een zeejachthaven is alleen haalbaar met een aanzienlijke vastgoedopgave. Bij Baai biedt het duinlandschap de rust en ruimte om een aantrekkelijk en hoogwaardig woonmilieu te creëren. In tegenstelling tot Savoy Marina is bij Baai een gefaseerde woningbouw beter uit te voeren. Marktpartijen geven zelf aan dat dit 'een krent in de pap' is voor de West-Nederlandse woningbouwmarkt.

Bouwen met natuur

Hoewel Baai effect zal hebben op de natuur zijn er tevens ecologische kansen. Het ontwerp voorziet namelijk ook in een uitbreiding van het natuurgebied de Coepelduynen. Het verschil tussen beide varianten op

het gebied van toerisme uit zich in de verblijfsduur. Savoy Marina is vooral aantrekkelijk voor dagtoeristen. Een haven om eens te gaan kijken, een keer rond te wandelen en wat (vis) te eten. Baai is door het natuurlijke karakter veel meer een haven waar het prettig is om wat langer te blijven.

Breder draagvlak

Wethouder Udo: "Tijdens de haalbaarheidsstudie heeft de meerwaarde van Baai voor Katwijk als uniek havenconcept, op een unieke locatie aan de Nederlandse Kust een steeds breder draagvlak gekregen onder betrokken ondernemers, deskundigen, en belangstellenden tijdens de externe werksessies, de Commissie van Experts en de inloopsessies".

Samenwerking

Wanneer de gemeenteraad na de zomer instemt met voorkeursvariant Baai dan kan de zeejachthaven verder uitgewerkt worden. De eerste stap is dan het opstellen van een Plan van Aanpak voor het proces (zowel plan- als contractvorming). Om zeker te stellen dat er gewerkt wordt aan een haalbaar, betaalbaar en realistisch initiatief wordt de uitwerking met andere overheidspartijen en marktpartijen opgepakt. Het zou mogelijk moeten zijn in 2017 met de uitvoering te starten.

